

Ég er búin að vera í sambandi við Magnús til að fjarlægja þessar kindur af landinu okkar og ætlar hann ekki að gera það og bendir mér á að tala við Stykkishólmsbæ því þið eigið að taka á þessu segir hann en ekki eigandinn og segir þannig eru lögin?

Magnúsi er alveg sama þótt hans hobby sé að skemma fyrir okkur eða öðrum og gróðrinum sem er verið að rækta og lætur nú ekki ná í sig og segir bara að við þurfum að sjá um þetta..

Okkur finst þetta ólíðandi að koma svona fram og skiljum ekki að bóndin hafi engar skildur þegar sannað er að hann eigi búfénað sem er með svona ágang á annara landi. Maður veltir fyrir sér að hobby bóndi fyrstalagi ekki að eiga 130 rollur og á ekki smalahund né land undir þessi dýr, vær ekki líka hægt að setja mörk að þeir geti sinnt þessum dýrum sem virðast geta vaðið um allt og hobby bondinn viet að hann þarf ekkert að gera.

Tek það fram að Magnús er sá eini sem hefur átt þær kindur sem hafa verið með þráhyggju aðkomast inná landið okkar, spurning hvort hann sé hæfur í að vera með þetta hobby eða hvort það sé ekki komin tími að taka þetta leifi af honum eða að hann sjái til þess að þetta gerist ekki ár eftir ár og ef eitvað slys komi að hann breigðist við því annars fá hann sekt.

Hvert er ykkar viðhorf varðandi þetta?

Best regards

María Björk Sverrisdóttir

+354 8977922

b14@b14.is

> On 25 Jul 2024, at 12:18, Sveitarfélagið Stykkishólmur wrote:

>

> Góðan dag.

> Um skyldu sveitarfélaga til smölunar á ágangsfé er fjallað í ákvæði 31. og 33. gr. afréttarlaga. Ákvæði 31. gr. á við um ágang búfénaðar úr afrétti í heimahaga en ákvæði 33. gr. á við um ágang búfénaðar úr einu heimalandi yfir í annað. Ákvæði 1. mgr. 33. gr. laganna kveður á um tvennskonar tilvik þar sem ágangsfénaður sækir úr einu heimalandi í annað. Annars vegar er um að ræða ágang sem stafar af búfé sem vanrækt hefur verið að reka á fjall eftir fyrirmælum fjallskilasamþykktar og hins vegar ágang sem stafar af búfé sem heimilt er að hafa í heimahögum. Ákvæði 33. gr. laganna á við um beiðni til smölunar ágangsfjár í sveitarfélaginu, þar sem ekki liggur fyrir skilgreindur afréttur á svæðinu. Samkvæmt 3. gr. laga um afréttarmálefni fjallskil o.fl. skal í fjallskilasamþykkt kveðið á um ytri mörk fjallskilaumdæmis, skiptingu umdæmis í fjallskiladeildir, réttindi manna og skyldur að því er varðar afnot afrétta og annarra sameiginlegra sumarbeitslanda, fjallskil og smalanir heimalanda vor og haust, svo og um öll önnur atriði er að framkvæmd fjallskila lúta. Fjallskilasamþykktir eru þannig til fyllingar fjallskilalögnum

og eru settar til nánari útfærslu á efnisatriðum samkvæmt heimildum í lögnum. Ljóst er að löggjafinn hefur með lagasetningu veitt stjórnnum fjallskilaumdæma rúmt svigrúm til að skipa málum innan umdæmisins eftir því sem þykir best út frá staðháttum og þróun fjallskila og að eftirláta fjallskilasamþykkt að útfæra einstök efnisatriði í þessu sambandi. Þá liggur fyrir að grunnforsenda þess að sveitarfélag beri nokkrar skyldur til smölunar, þá teljist umferð búfjár til ágangs í skilningi laganna. Svo unnt sé að staðreyna að um ágang sé að ræða þurfi að sýna fram á að verulegur fjöldi fjár hafi farið um eignarlönd og jafnframt að sjáanlegt tjón hafi orðið á svæðinu sem fé kann að hafa farið um.

> Á 1. fundi landbúnaðarnefndar var tekin til umræðu stefnumörkun sveitarfélagsins vegna mála sem tengjast ágangi búfjár. Í bókun nefndarinnar var talið rétt að vekja athygli á að í 4. másl. 1. mgr. 33. gr. afréttarlaga segir: „Stafi ágangur hins vegar af búfé, sem heimilt er að hafa í heimahögum, ber sveitarstjórn að láta smala ágangsfénaði og reka þangað, sem hann á að vera, á kostnað eiganda, nema annað sé ákvæðið í fjallskilasamþykkt.“ Í bókun nefndarinnar var í framhaldinu gengið út frá því að ætlun löggjafa hafi verið að fjallskilasamþykkt geti kveðið á um annan málatilbúnað í þessu sambandi en þær sem ákvæðið gerir ráð fyrir. Þannig benti landbúnaðarnefnd á að í 32. gr. fjallskilasamþykktar fyrir umdæmi sýslumanns Snæfellinga, sem er gildandi samþykkt fyrir sveitarfélagið, segir: „Enginn má í heimildarleysi reka eða sleppa sauðfé eða hrossum í annarra manna lönd. Valdi slíkur fénaður ágangi á afgirt ræktarlönd er eiganda skylt að koma honum í örugga vörslu, þannig að komið sé í veg fyrir frekari ágang eða tjón.“ Ef 1. og 2. másl. eru lesnir saman taldi landbúnaðarnefnd að samkvæmt orðanna hljóðan yrði eiganda eða umráðamanni búfjár einungis skylt að bregðast við þegar fé er í heimildarleysi rekið eða sleppt á annarra manna lönd og það fé valdi ágangi á afgirt ræktarlönd. Þannig mætti gagnálykta að einungis sé eigenda búfjár skylt að bregðast við þegar slíkum fénaði hafi verið sleppt í heimildarleysi og sá fénaður sé að valda ágangi á afgirt ræktarland. Landbúnaðarnefnd taldi jafnframt að skýra mætti ákvæðið þannig að með afgirtu ræktarlandi sé um að ræða fjárhelda girðingu, sbr. hér fyrir neðan. Hvernig sem umrætt ákvæði er túlkað taldi landbúnaðarnefnd að það væri ljóst að um þarf að vera afgirt ræktarland, samkvæmt fjallskilasamþykkt. Í bókun sinni bendir landbúnaðarnefnd þannig á að fjallskilasamþykkt kveði á um smölun ágangsfjár á „afgirt ræktarlönd“ og því megi halda því fram að þar sé átt við að girðingar um land jarða séu skepnuheldar og ef engar girðingar séu af landi jarðar eða þær ekki fjárheldar, sé hugsanlegt að skylda hvíli ekki á sveitarfélaginu til smölunar. Þá er sérstaklega kveðið á um ræktarlönd í fjallskilasamþykkt, en með gagnályktun mætti segja að sveitarfélagið sé einungis skylt að smala ræktarlönd. Þá má einnig vel halda því fram að landeigendum beri að horfa til þess að verja sitt land og koma í veg fyrir meint tjón. Samkvæmt framangreindu taldi landbúnaðarnefnd að samkvæmt fjallskilasamþykkt verði ekki annað séð en að rannsaka þurfi hvort sauðfé sé innan ræktarlanda og hvort þau ræktarlönd séu afgirt, áður en sveitarfélagið gæti gripið til ráðstafana. Gæti jafnframt verið þörf á að taka út umræddar girðingar til að sannreyna að vörslugildi girðingarinnar teljist vera fullnægjandi, þ.e. að hún sé fjárheld.

> Landbúnaðarnefnd benti jafnframt á að í 32. gr. fjallskilasamþykktarinnar er kveðið á um að eiganda sé skylt að koma fé í örugga vörslu, en „sinni eigandi eða umráðamaður því engu eða aðeins til málamynda skal tjónþoli tilkynna það viðkomandi sveitarstjórn eða eftir atvikum viðkomandi sýslumanni/lögreglu sem fjarlægir fénaðinn á kostnað eiganda.“ Landbúnaðarnefnd benti á í því sambandi að gengið sé út frá því í fjallskilasamþykkt að málið komi ekki inn á borð sveitarstjórnar fyrr en ljóst sé að eigandi sinni því engu eða aðeins til málamynda. Landbúnaðarnefnd taldi erfitt að túlka það með öðrum hætti en að landeigandi beri sjálfur að sannreyna hver sé eigandi á umræddu fé á hans landi og hafa upp á eigenda þess með ósk um að slíkum fénaði sé komið í örugga vörslu og að eigandi verði að sinna því í engu eða til málamynda áður en málið sé tilkynnt af hálfu landeiganda til sveitarfélagsins. Var framangreind bókun landbúnaðarnefndar staðfest á 13. fundi bæjarráðs í umboði bæjarstjórnar.

> Bæjarráð fól á 19. fundi sínum landbúnaðarnefnd eða fulltrúum úr landbúnaðarnefnd umboð til þess að koma fram fyrir hönd sveitarfélagsins í þessum málaflokki og funda með öðrum sveitarfélögum sem aðild eiga að fjallskilasamþykkt til þess að samræma túlkun og afstöðu sveitarfélaganna í þessum málaflokki. Umræður hafa átt sér stað á milli sveitarfélaga, en formleg samræming ekki farið fram.

> Þar sem slík samræming hefur ekki farið fram telur sveitarfélagið að horfa verði til leiðbeininga bæjarráðs, sem í umboði bæjarstjórnar staðfesti framangreinda stefnumörkun landbúnaðarnefndar á sínum tíma, þar til annað verður ákvæðið.

> Á grunni framanritaðs óskar sveitarfélagið eftir, áður en afstaða er tekin til erindisins, upplýsingum um:

> • Hvort umrætt sauðfé sé innan eða á ræktarlandi og hvort þau ræktarlönd séu afgirt.

> • Hvort landeigandi hafi sannreynt hver sé eigandi á umræddu fé og hafi óskað eftir því við eiganda að hann kæmi

fénaði í örugga vörslu, en ljóst sé að eigandi hafi sinnt því í engu.

- > • Hvort tjón hafi orðið á ræktarlandi vegna umferðar búfjár um landið, fjöldi fjár og tímalengd umgangs búfjár um landið.
- > Beðist er velvirðingar á þeim drætti sem hefur orðið á svári við erindinu.
- > Kveðja,
- > Sveitarfélagið Stykkishólmur
- > stykkisholmur@stykkisholmur.is
- > Sveitarfélagið Stykkishólmur
- > Ráðhúsinu
- > Hafnargötu 3, 340 Stykkishólmur
- > 433 8100
- > From: Sveitarfélagið Stykkishólmur
- > Sent: 17 July 2024 10:13
- > To: B14
- > Subject: RE: Kindur
- > Móttekið
- > Kveðja,
- > Sveitarfélagið Stykkishólmur
- > stykkisholmur@stykkisholmur.is
- > Sveitarfélagið Stykkishólmur
- > Ráðhúsinu
- > Hafnargötu 3, 340 Stykkishólmur
- > 433 8100
- > Frá: B14
- > Sent: þriðjudagur, 16. júlí 2024 17:28
- > Til: Sveitarfélagið Stykkishólmur
- > Efni: Re: Kindur
- > Það komu fleiri áðan það er einhverstapar opið. Þsð hafa ekki komið kindur í tvö ár en núna hafa aldrei eins margar komið ? ?\u-8653 ?
- > Sent from my iPhone
- > On 16 Jul 2024, at 12:14, Sveitarfélagið Stykkishólmur wrote:
- > ?Góðan daginn María
- > Póstur móttækinn
- > Kveðja,
- > Sveitarfélagið Stykkishólmur
- > stykkisholmur@stykkisholmur.is
- > Sveitarfélagið Stykkishólmur
- > Ráðhúsinu
- > Hafnargötu 3, 340 Stykkishólmur
- > 433 8100
- > Frá: María Björk Sverrisdóttir
- > Sent: þriðjudagur, 16. júlí 2024 11:42
- > Til: Sveitarfélagið Stykkishólmur
- > Efni: Re: Kindur
- > Sent from my iPhone
- >
- >
- > On 16 Jul 2024, at 10:28, Sveitarfélagið Stykkishólmur wrote:
- > ?Góðan daginn María
- > Það sjást engar myndir með póstinum – bara kassar sem ekki er hægt að opna.
- > Kveðja,
- > Sveitarfélagið Stykkishólmur
- > stykkisholmur@stykkisholmur.is

> Sveitarfélagið Stykkishólmur
> Ráðhúsinu
> Hafnargötu 3, 340 Stykkishólmur
> 433 8100
>
> Frá: María Björk Sverrisdóttir
> Sent: þriðjudagur, 16. júlí 2024 10:17
> Til: Sveitarfélagið Stykkishólmur
> Efni: Kindur
> Sæl og takk fyrir spjallið? ???
> Ég tók þessar myndir í morgunn en þær eru alls 11 að vappa um núna
> Sent from my iPhone